

Motion till riksdagen 2017/18:3586

av Jan Björklund m.fl. (L)

Liberal politik mot hedersrelaterat våld och förtryck

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att nationella kartläggningar av omfattningen av hedersrelaterat våld och förtryck ska göras återkommande och med jämna mellanrum och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka statliga och kommunala myndigheters arbete mot hedersrelaterat våld och förtryck och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kompetens hos yrkesgrupper i frågor om hedersrelaterat våld och förtryck och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett förtydligande av socialtjänstlagen och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utredningar av brott med hedersrelaterade motiv och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om brottskoder för brott med hedersmotiv och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om målsägandebiträden och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att hedersmotiv ska anses som en försvårande omständighet vid straffmätning och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga en särskild brottsrubricering för brott med hedersrelaterade motiv och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvisning för brott som begås med hedersrelaterade motiv och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om permanent skyddad identitet för personer som lever under en långvarig hotbild och tillkännager detta för regeringen.

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om stöd till organisationer som arbetar med hedersfrågor och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om organisationer som motarbetar demokratiska principer och jämställdhet och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att granska myndigheters agerande i fall där någon dödats på grund av hedersmotiv och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hedersrelaterat våld och förtryck mot hbt-personer och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en skyndsam lagändring så att en person under 18 år aldrig ska kunna räknas som gift enligt svensk rätt och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tvångsäktenskap och fullmaktsäktenskap och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kriminalisering av stämpling eller försök till vilseledande till tvångsäktenskapsresa och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om straffskalorna för barn- och tvångsäktenskap och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en särskild straffbestämmelse om barnäktenskap och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en kommission gällande svenska myndigheters agerande i frågor om barnäktenskap och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om internationellt arbete mot hedersrelaterat förtryck och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Tiotusentals människor, främst flickor och kvinnor men även pojkar och män, lever i dag i ofrihet mitt i det svenska samhället. De övervakas i detalj av familjen eller av självutnämnda moralväktare. Kläder, umgänge och utbildningsval kontrolleras. Flickor tvingas in i äktenskap med vuxna män och utsätts för oskuldskontroller. Flickor känner oro och rädsla för att under loven bli bortgifta. De som trotsar löper stora risker. De hotas, utsätts för våld, och vissa får till och med betala med sitt liv. Allt detta för att upprätthålla en familjheder som krockar med vårt sekulära och moderna samhälle.

Vi liberaler värnar individen före kollektivet. Ingen människa ska av sin omgivning hindras att utöva de självklara rättigheter och möjligheter som gäller lika för alla i hela landet. Det gäller alla oavsett kön, ursprung eller bostadsort och det gäller alla oavsett om man är medborgare, nyanländ eller asylsökande. Kultur eller religion får aldrig användas som ursäkt för att upprätthålla förtryckande sedvänjor.

Det är av största vikt att ha en tydlig analys av hedersrelaterat våld och förtryck. Av ideologiska skäl eller av missriktad välvilja förekommer det fortfarande – särskilt på politikens vänsterkant – att mekanismerna bakom denna form av våld osynliggörs eller

att det öppet förnekas att hedersrelaterat våld och förtryck ens existerar som en särskild företeelse.

Ett sådant förnekande är förödande, och leder bara till att offren osynliggörs. Hedersrelaterat våld och förtryck har givetvis nära kopplingar till våld mot kvinnor, men drabbar också män. Det bakomliggande värdesystemet involverar hela familjen och släkten och tar sig uttryck i olika slags kontroller och maktutövning som ofta bygger på att många deltar. Föräldrarna utfärdar förbud mot att träffa kamrater, bröder kontrollerar beteendet i skolan, släktingar deltar i förhandlingar om vem offret ska bli bortgift med och så vidare.

Även om hederstraditioner är särskilt utbredda i vissa geografiska områden eller bland människor som har sin härstamning därifrån, så är det viktigt att betona att de i sig inte har någonting med religion eller etnicitet att göra. Det är genom kunskap, synliggörande och reflekterande debatt som traditioner förändras. Också här måste alla former av kollektivt skuldbeläggande motverkas, samtidigt som företeelsen inte sopas under mattan.

I Liberalernas budgetalternativ presenterar vi en särskild satsning om en halv miljard kronor under fyra år för att stärka och permanenta arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck. Dessa medel innebär en bred ambitionshöjning som ska få genomslag i hela samhället.

I denna motion redovisar vi några av de satsningar som möjliggörs genom vår budgetsatsning, tillsammans med lagändringar och andra förslag som inte är direkt budgetrelaterade. I en särskild motion presenterar vi dessutom Liberalernas förslag för att motverka våld i nära relationer. Eftersom dessa problemområden är delvis överlappande har även dessa förslag betydelse i arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck. Det gäller till exempel frågor kring stödet till jourverksamhet, tillgången på jourlägenheter och skyddade boenden och behovet av en utbyggd nationell hjälplinje.

Återkommande kartläggningar av hedersrelaterat förtryck

Det är viktigt att synliggöra det hedersrelaterade våldet och förtrycket i samhället och följa utvecklingen över tid. I dag saknas återkommande undersökningar om omfattningen av hedersrelaterat våld och förtryck.

Enligt en kartläggning från dåvarande Ungdomsstyrelsen (2009) hade omkring 70 000 unga kvinnor och män mellan 16 och 25 år i Sverige begränsningar i förhållande till äktenskap eller av familjen bestämda villkor för val av partner. Utredningen om stärkt skydd mot tvångsäktenskap och barnäktenskap (SOU 2012:35) uppskattade att minst 250–300 personer under 2011 upplevde en akut eller ganska akut risk att bli gifta mot sin vilja. När det gäller könsstympning uppskattade Socialstyrelsen år 2015 att 38 000 flickor och kvinnor i Sverige är könsstympade. Cirka 7 000 av dem var under 18 år.

Efter att bland annat Liberalerna krävt en nationell kartläggning av omfattningen av hedersrelaterat våld och förtryck har regeringen i februari 2017 gett Socialstyrelsen i uppdrag att genomföra en nationell kartläggning av hedersrelaterat våld och förtryck. Kartläggningen ska utformas med hänsyn till möjligheten att genom senare undersökningar göra jämförelser över tid. Detta är välkommet, eftersom detta har saknats. Liberalerna anser att det redan nu bör slås fast att motsvarande kartläggningar ska göras återkommande med jämna mellanrum så att utvecklingen över tid kan studeras.

Myndigheternas arbete

Hedersrelaterat våld och förtryck är en fråga för hela Sverige. Under Liberalernas ledning fastställde alliansregeringen den första nationella handlingsplanen mot hedersrelaterat våld och förtryck (skr. 2007/08:39). Den nu gällande nationella strategin gäller för perioden 2017–2026.

Det är viktigt att stärka statliga och kommunala myndigheters arbete. Kommuner och landsting bör även ha kompetens att förebygga hedersrelaterat våld och förtryck.

Hur det lokala arbetet ska organiseras beror på de lokala förhållandena. Små och stora kommuner har helt olika förutsättningar, och situationens krav kan också variera. Vår generella utgångspunkt är dock att en framgångsfaktor är samarbete mellan kommuner. Ett exempel är Origo, det regionala stödcentrum som finns för de 26 kommunerna i Stockholms län och som vänder sig till personer som utsätts för hedersrelaterat våld och förtryck.

Det är ofta personal i socialtjänsten, skolan, sjukvården eller polisen som först kommer i kontakt med personer som utsätts för hedersrelaterat förtryck. De måste ha kunskap att se signalerna och kunna vida rätt åtgärder. Det är därför angeläget att relevanta yrkesutbildningar ger tillräcklig kunskap kring hedersrelaterat våld. Relevanta yrkesgrupper är exempelvis sjuksköterskor, kuratorer, psykologer, socionomer, poliser, jurister och lärare.

Till exempel rättsväsendet liksom Skolverket och Socialstyrelsen måste få resurser för att arbeta långsiktigt med hedersproblematiken och öka kunskapen inom sina respektive verksamhetsfält. Detta möjliggörs genom den samlade satsning på arbete mot hedersrelaterat våld och förtryck som redovisas i Liberalernas budgetalternativ.

Socialtjänsten ska i dag särskilt beakta att kvinnor som är eller har varit utsatta för våld i nära relationer kan vara i behov av stöd och hjälp. Det bör förtydligas att denna bestämmelse även inkluderar offer för hedersrelaterat våld och förtryck.

Sedan 2005 har Länsstyrelsen i Östergötlands län regeringens uppdrag att övergripande samordna och redovisa länsstyrelsernas uppdrag i fråga om hedersrelaterat våld och förtryck. Länsstyrelsen ansvarar vidare sedan 2013 för ett nationellt kompetensteam för att stödja arbetet för att motverka hedersrelaterat våld och förtryck och deras olika uttryck. Inom ramen för uppdraget driver kompetensteamet sedan 2014 en nationell stödtelefon för råd och vägledning i ärenden som rör hedersrelaterat våld och förtryck, inklusive tvångs- och barnäktenskap samt könsstympning av flickor och kvinnor.

I samband med att Jämställdhetsmyndigheten inrättades aviserade den nuvarande regeringen sina planer på att flytta alla uppdrag gällande hedersrelaterat våld till den nya myndigheten. Detta mötte stark kritik, eftersom välfungerande verksamheter riskerade att raderas.

Liberalerna har därför välkomnat att dessa planer ändrats och att Länsstyrelsen i Östergötlands län har fortsatt uppdrag att arbeta med frågor om hedersrelaterat våld och förtryck till och med utgången av 2020. Därutöver har den nya Jämställdhetsmyndigheten fått ett kompletterande uppdrag kring frågor om hedersrelaterat våld och förtryck, då inriktat på nationell kunskapsutveckling och strategiska, övergripande frågor.

Liberalerna avser att noggrant följa utfallet av den nya myndighetsorganisationen. Det är viktigt att Jämställdhetsmyndighetens verksamhet och det uppdrag som utförs av Länsstyrelsen i Östergötlands län kan komplettera varandra på ett bra sätt.

Rättsväsendets arbete

Alltför få anmälningar av hedersrelaterade brott leder till åtal. Detta måste förändras. Liberalerna anser att anmälningar av hedersrelaterade brott alltid måste utredas, något som gör stöd och skydd till brottsoffret avgörande. Hedersrelaterade brott ska alltid falla under allmänt åtal.

Ett problem är att hedersrelaterade brott som leder till polisanmälan inte kodförs och registreras så att det framgår att brottet är just hedersrelaterat. Det behöver därför finnas särskilda brottskoder för brott med hedersmotiv.

Vid brott med hedersrelaterade motiv är offret ofta i en särskilt utsatt situation även under själva rättsprocessen. Det ställer särskilda krav på brottsoffrets målsägandebiträde, eftersom det kan behövas särskild kompetens. Utgångspunkten bör vara att brottsoffret ska få möjlighet att välja ett målsägandebiträde med dokumenterad kompetens i frågor kring hedersrelaterade brott.

Skärp lagstiftningen och inför ”lex Fadime”

Brott som begås i hederns namn är en svår kränkning av människans grundläggande rättigheter. Hedersrelaterade brott är också särskilt allvarliga eftersom de bygger på att familjen och dess närmaste nätverk utövar ett kollektivt förtryck av den enskilde. Varje gång en person utsätts för ett hedersrelaterat brott blir det också en signal till andra offer om vilka risker det innebär att inte underordna sig. Brottet är därför inte bara ett övergrepp mot offret, utan också ett sätt att signalera till omgivningen att hedersstrukturerna måste upprätthållas.

Av den orsaken måste hedersmotiv vägas in som en försvårande omständighet vid straffvärdesbedömningen. Straffskärpningsregeln i brottsbalkens kapitel 29 anger att bl.a. rasistiska och homofobiska motiv är omständigheter som ska leda till högre straff. Denna regel behöver ses över och utvidgas så att det uttryckligen framgår att även hedersmotiv ska ges straffskärpning. Detta kan gärna kallas ”lex Fadime”.

Det bör också övervägas en bredare översyn av brottsbalken så att hedersrelaterade brott synliggörs i en särskild brottsrubricering. Även om hedersrelaterade motiv kan ligga bakom många olika slags gärningar visar lagstiftningen om fridskränkning att det kan vara fullt möjligt att skapa en särskild brottsrubricering för olika former av kränkningar med samma motiv. Med en särskild brottsrubricering blir det också möjligt att markera hedersdimensionens allvar genom straffskalans utformning.

Liberalerna anser också att reglerna för utvisning av icke-svenska medborgare som döms för hedersrelaterade brott ska skärpas. I dag är praxis att domstolen prövar frågan om utvisning först om en person döms till minst ett års fängelse eller om återfallsrisken är stor. Vi anser att utvisning alltid ska prövas avseende vissa typer av brott, bland annat rasistiska brott och andra hatbrott, våld i nära relationer och hedersrelaterade brott. Sådana brott signalerar en form av hot både mot offret och mot andra i samma situation, vilket gör att utvisning oftare bör vara aktuellt.

Lagstiftningen om brott med hedersmotiv analyseras nu av en statlig utredare, som bland annat ska ta ställning till om det bör införas en särskild straffskärpningsgrund för brott med hedersmotiv i 29 kap. 2 § brottsbalken. Vi anser att det brådskar med att ge ett starkare straffrättsligt skydd mot hedersrelaterade brott. Regeringen bör därför ge utredningen i tilläggsdirektiv att lämna sina överväganden i denna del i ett särskilt delbetänkande.

Permanent skyddad identitet

Offer för hedersrelaterat våld är särskilt utsatta eftersom hoten utövas av flera, ofta närstående personer, under lång tid. Hoten kvarstår ofta även om bedömningen görs att den mest akuta hotnivån gått över.

Samhället måste se allvaret i situationen och ge ett långvarigt skydd. Där så är nödvändigt bör samhället bevilja en permanent skyddad identitet, som därmed inte behöver bli föremål för regelbunden omprövning. På så sätt ökar den drabbades möjligheter att få trygghet och kunna planera långsiktigt i en ny tillvaro.

Ökat stöd till organisationer som arbetar med hedersfrågor

De frivilligorganisationer som arbetar för att synliggöra hedersrelaterat förtryck, bilda opinion, sprida kunskap och stötta enskilda offer gör mycket viktiga insatser. Det behövs därför ökade resurser för stöd till sådana organisationer, och samverkan och samarbetet mellan det offentliga och civilsamhället ska förstärkas.

Vi vill också se mer stöd till förortens feminister – den feministrörelse som vuxit fram i utsatta områden. Det innebär särskilda utmaningar att ifrågasätta hederstänkandet i de sociala miljöer där det är särskilt vanligt. Liberalernas budgetsatsning mot våld i nära relationer och hedersrelaterat förtryck möjliggör högre ambitioner.

På samma sätt är det avgörande att offentliga medel aldrig används för att ge stöd till organisationer som motarbetar demokratiska principer och jämställdhet. Organisationer som accepterar hedersrelaterad brottslighet ska inte ha offentliga bidrag.

Granska myndigheters agerande när någon dödat

I dag har Socialstyrelsen ansvar för att utreda dödsfall där barn avlidit på grund av brott eller vuxna avlidit på grund av brott som begåtts av en närstående eller tidigare närstående person. Syftet är dock inte att granska de enskilda fallen. Liberalerna anser att detta inte räcker. Vi anser att det också måste kunna göras en granskning av myndigheternas agerande i ett enskilt fall, till exempel då en person mördats på grund av hedersmotiv.

Inkludera hbt-perspektivet

Hbt-personer oavsett kön drabbas av hedersrelaterat våld och förtryck på grund av normer om sexuell läggning, könsidentitet och könsuttryck. Det är därför av stor vikt att hbt-perspektivet integreras i alla relevanta delar av arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck.

Täpp till luckorna i förbuden mot barn-, tvångs- och fullmaktsäktenskap

I Migrationsverkets rapport ”Är du gift?” från mars 2016 redovisas 132 identifierade fall där bortgifta barn kommit till Sverige. De flesta barnen hade sökt skydd i Sverige efter den 1 augusti 2015 och kom från Syrien, Afghanistan och Irak. 97 procent var flickor. Migrationsverket konstaterar att det därtill finns ett mörkertal och att det inte går

att med säkerhet svara på hur många gifta barn som är inskrivna i verkets mottagningssystem. De flesta barnen var sexton eller sjutton år gamla, men Migrationsverket hade också identifierat elva bortgifta femtonåringar och tre bortgifta barn som bara var fjorton år gamla.

Den svenska lagstiftningen har gradvis skärpts för att ge uttryck för avståndstagande mot alla former av barnäktenskap. Den 1 juli 2014 trädde lagändringar i kraft som bland annat avskaffade alla möjligheter till dispens från 18-årsgränsen för ingående av äktenskap enligt svensk lagstiftning. I samband med detta skärptes också bestämmelserna för erkännande av barnäktenskap, tvångsäktenskap och fullmaktsäktenskap som ingåtts utomlands enligt andra länders lagstiftning, och även det straffrättsliga skyddet mot barnäktenskap och tvångsäktenskap reformerades. Sedan den 1 juli 2016 är även stämpling till äktenskapstvång kriminaliserat, däremot inte stämpling till brottet vilseledande till tvångsäktenskapsresa.

Svensk familjerätt har huvudregeln att äktenskap som har ingåtts enligt utländsk lag erkänns i Sverige, förutsatt att det är giltigt i det land där det ingicks. Sedan 2004 finns dock en bestämmelse om att detta inte gäller de fall där minst en av parterna var svensk medborgare eller hade hemvist i Sverige och där det vid tidpunkten för äktenskapets ingående skulle ha funnits hinder mot det enligt svensk rätt. Syftet med denna bestämmelse för att förebygga att det svenska förbudet mot barnäktenskap kringgicks genom att personer reste utomlands för att ingå barnäktenskapet i något land där det var tillåtet.

Däremot finns inte någon bestämmelse i svensk rätt som tar sikte på den situation då minderåriga blivit bortgifta utomlands och parterna först därefter får anknytning till Sverige. Denna lucka i lagstiftningen hamnade i blyxtbelysning i samband med det stora mottagandet av asylsökande i Sverige hösten 2015.

Vissa kommuner hade ett tydligt barnperspektiv och medverkade inte till att de bortgifta barnen – så gott som alltid flickor – placerades med sina vuxna makar. Men det fanns också ett stort antal fall där kommuner och andra myndigheter i praktiken legitimerade barnäktenskapen genom att behandla de bortgifta flickornas äktenskap som vilka relationer som helst. Placeringar avgjordes av huruvida barnen svarade ja eller nej på frågan om de ville bo ihop med sina vuxna makar.

Men även om barn med stigande ålder och mognad ska tillfrågas om sina önskemål, så ber lagstiftningen också uttryck för ett tydligt barnrättsperspektiv när den fastslår att vissa beslut inte ska påtvingas barn att avgöra. Till sådana beslut hör att ingå äktenskap. I svensk rätt är ett barns samtycke till att ingå äktenskap inte giltigt.

Liberalerna anser att svensk rätt ska ge samma skydd till alla barn, oavsett när de kommit hit och oavsett varifrån de kommer. Dagens lagstiftning är inte anpassad efter en situation då ett minderårigt bortgift barn söker sig till Sverige för att få skydd här. Därför behövs skyndsamma åtgärder för att täppa till den lucka i lagstiftningen som ger utrymme för ett civilrättsligt erkännande av barnäktenskap som ingåtts utomlands.

Först efter att Liberalerna agerat för att riksdagens civilutskott skulle ta ett eget initiativ till skärpt lagstiftning började regeringen agera för att se över lagstiftningen. Den 9 mars 2017 tillsattes en särskild utredare med uppgift att ta fram lagförslag för ökat skydd mot barnäktenskap, tvångsäktenskap och brott med hedersmotiv (dir. 2017:25). Den del av uppdraget som avser erkännande av utländska barnäktenskap ska redovisas i ett delbetänkande senast den 6 december 2017. Uppdraget ska slutredovisas senast den 1 september 2018.

Liberalernas ståndpunkt är tydlig: barn är barn och har samma rättigheter i Sverige, oavsett var de är födda och när de kom hit. En person under 18 år ska därför aldrig enligt svensk lag betraktas som gift, inte ens om personen blev bortgift innan någon av makarna hade anknytning till Sverige. Lagen bör även skärpas vad gäller dagens möjlighet att i synnerliga fall erkänna tvångsäktenskap eller fullmaktsäktenskap.

Även straffskalorna behöver ses över, både minimistraffet och maximistraffet. Förbud mot barnäktenskap bör formuleras som en enskild straffbestämmelse.

Vi vill vidare att stämpling eller försök till vilseledande till tvångsäktenskapsresa ska kriminaliseras. Denna bestämmelse skulle på grund av bevissvårigheter sannolikt sällan kunna användas i domstol, men det skulle ge en viktig preventiv signal till den som överväger att t.ex. försöka lura sitt barn att följa med utomlands för att där genomföra en vigsel.

Det behövs vidare en särskild genomlysning – kalla det gärna en haverikommission – av svenska myndigheters agerande gentemot barn som kommit till Sverige och varit bortgifta i utlandet. Vid den stora tillströmningen av asylsökande hösten 2015 visade det sig att många kommuner valde att betrakta barnen som gifta och placerade dem därför med deras vuxna makar. Att svenska myndigheter har bidragit till att upprätthålla barnäktenskap behöver granskas och nödvändiga lärdomar dras för att förebygga att liknande situationer inträffar i framtiden.

Internationellt arbete

Arbetet mot hedersrelaterat förtryck behöver ha en tydlig internationell dimension. De utmaningar som invånare i Sverige ställs inför har vi gemensamt med människor i många andra länder. Sverige ska i utrikes- och biståndspolitiken ge stöd åt de krafter som motverkar hedersförtryck och även bygga en starkare internationell samverkan.

Det är också angeläget att utveckla det internationella rättsliga samarbetet, med tanke på att många hedersrelaterade brott innefattar flera länder (t.ex. tvångsäktenskapsresor). Samarbetet i EU är centralt i sammanhanget, men också våra bilaterala kontakter med enskilda länder.

Av särskild betydelse är att utveckla rättsväsendets förmåga att ingripa i fall där människor är på väg att föras utomlands. Den nu pågående statliga utredningen (dir. 2017:25) har bland annat i uppdrag att följa det pågående utvecklingsarbetet inom Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten och bedöma om det bör vidtas ytterligare åtgärder för att öka förutsättningarna för lagföring för brotten äktenskapstvång och vilseledande till tvångsäktenskapsresa. En sådan möjlighet kan vara att inrätta en särskild tvångsäktenskapsenhet hos polisen eller någon annan myndighet.

Jan Björklund (L)

Christer Nylander (L)

Emma Carlsson Löfdahl (L)

Maria Weimer (L)

Tina Acketoft (L)

Mats Persson (L)

Said Abdu (L)

Maria Arnholm (L)

Roger Haddad (L)

Nina Lundström (L)

Birgitta Ohlsson (L)

Lars Tysklind (L)

Allan Widman (L)

Bengt Eliasson (L)

Robert Hannah (L)

Fredrik Malm (L)

Mathias Sundin (L)

Barbro Westerholm (L)

Christina Örnebjär (L)